

20

До
Конституционния съд
на Република България

СТ А Н О В И Щ Е

от Главния прокурор на Република България
по к.д. № 7/2006 г.

Уважаеми конституционни съдии,

В изпълнение на Определение от 06.07.2006 г. на Конституционния съд по к.д. № 7/2006 г. изразявам следното становище:

Подкрепям изцяло съображенията на Пленума на Върховния касационен съд, относно противоконституционността на § 7 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ДВ, бр.27/31.03.2006 г.), с който в чл.130а, т.3 се предвижда, че **„Министърът на правосъдието може да прави предложение за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи”**.

Към съображенията на Върховния касационен съд, изложени в искането му, моля да имате предвид още и следното:

1. Министърът на правосъдието председателства Висшия съдебен съвет (ВСС), без да участва в гласуването. Той организира и ръководи провеждането на заседанията на ВСС, като насрочва заседанието, определя дневния ред, осигурява материалите, подлежащи на обсъждане за всеки член на ВСС, най-късно три дни преди заседанието (чл.26, ал.1, 2, 6 и 7 от ЗСВ).

Само при отсъствието на министъра на правосъдието, той може да бъде заместваан като председателстващ ВСС от неговите членове по право:

председателите на върховните съдилища и главния прокурор. Дори при тези случаи, на заседанието на ВСС може да присъства, упълномощен от министъра негов заместник-министър (чл.26, ал.2 ЗСВ).

По своето естество тези правомощия на министъра на правосъдието имат организационен характер, тъй като създават организационни условия за функционирането на ВСС чрез неговите заседания. Определянето обаче на дневния ред, както и кръга на материалите, подлежащи на разглеждане, са въпроси, които касаят съществената част от дейността на ВСС.

Макар ВСС да осъществява предимно административно-разпоредителска дейност чрез своите управленчески решения, в определени случаи – напр. при осъществяване на дисциплинарна отговорност, ВСС действа като особена юрисдикция, т.е. осъществява и правосъдни функции. При това положение, недопустимо е от гледна точка на прогласените принципи в Конституцията на РБ, за равенство между страните (чл.121, ал.1) и за разкриване на обективната истина, като задължение и цел на всяко производство (чл.121, ал.2), министърът на правосъдието, като председателстващ ВСС, с посочените по-горе широки организационни и определени правомощия по съществената част от дейността на ВСС, да има и правомощието да предлага на ВСС ... **„понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи”**.

Очевидно е, че при този фактически състав има сливане на заинтересована страна – министър на правосъдието, като вносител на предложението за наказване на магистрата, с качеството му на председателстващ на органа, компетентен да се произнесе по предложението му - ВСС. Или с други думи, има сливане на субекта, осъществяващ повдигането на дисциплинарно обвинение със субекта, осигуряващ ръководството на решаващия орган – ВСС. Това сливане нарушава несъмнено принципите по чл.121, ал.1 и 2 от Конституцията на Република България.

2. Същото положение съставлява и недопустимо надмощие на изпълнителната власт над съдебната – нарушение по чл.8 от Конституцията на Република България.

Членовете на ВСС по право – председателите на върховните съдилища и главният прокурор имат определени правомощия по назначаването, повишаването, понижаването, преместването и освобождаването от длъжност на магистратите, от съответния съд или само за прокурори, каквито са правомощията на главния прокурор.

Министърът на правосъдието има всеобхватни правомощия да иска горесцитираните правни последици за всички магистрати: съдии, прокурори и следователи.

Членовете на ВСС по право, за да се изравнят с правомощията на министъра на правосъдието следва да търсят и да получат (тримата заедно) подкрепата на още двама членове на ВСС. Следователно правомощията на министъра на правосъдието по § 7 от ЗИДКРБ по чл.130а, т.3 са неоправдано надмощни над правомощията дори на висшите ръководители на органите на съдебната власт, което очевидно нарушава баланса между изпълнителната и съдебната власт.

С уважение,

Борис Велчев
Главен прокурор
на Република България

